

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Deus vult ea sibi adscribi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Scitis, quid fecerim vobis. Jo. 13. 12. Non flet illa vox, sed semper ab eo tempore, quò emissà fuit, clamavit, clamat, & clamabit; *Scitis.* Scimus ergo, quid fecerit nobis. Ac per hoc, hæc scientia, velit, nolit, tenet omnem hominem inexcusabiliter; atque totaliter, debitorem. Hæc scientia scripta in tabulis cordis; in lamina rationis, in charta memoriæ; à peccatis avertit, & innectit virtutibus. Hæc scientia querit solertem, petit activum, devitat ignavum, gratum vult, condemnat ingratum. Sim. de Cass. l. 13. c. 5.

Ex Patribus, & aliis.

Tum Deus maximè è memoria hominum elabitur, cum, beneficiis ejus fruente, honorem dare divinæ indulgentiæ deberent. At verò; si qua necessitas gravis presserit; tunc Deum recordantur. Lact. Firmianus lib. 2. Institution.

Non verecundæ, sed ingratae mentis, indicium est, beneficia tacere divina. S. Leo. l. 1. de ass. ad Pontif. Manna Ex. 16. 33. Deus mandavit reponere in arca testamenti, ad perpetuam memoriam. Did. Stella. de contempt. p. 2. c. 55. Ut gratitudinis memoria non intercidat, solet Deus illi, quem ad magna elegit, mutare nomen; quod fecit Abraham Saræ, Jacob Petro. Id. ib.

Cùm Dei beneficia confiteris, immolas DEO sacrificium laudis. S. Bernardinus ep. II. 2.

§. IX.

Beneficia DEUS vult sibi adscribi.

Si septem crines capitis mei &c. Jud. 16. 13. Querit Pineda, cur Deus vires Samsonis magis in capillis, quam aliâ corporis parte, constituere voluerit? nonne robur in laertis, humeris, pectore, melius, quam in tam imbecilla corporis parte fuisset? Resp. ut illam suis lacertis nunquam tribueret; imò potius propterea agnosceret, illam acceptam divinitus. Illam Deus rei, & partium corporis omnium tenuissimæ; atque in constantissimæ; alligatam voluit. Did. Niss. D. 4. Quadr. §. 5.

Loquimini ad petram coram eis. Num. 20. 8. Querit Abul. 1. cur Dominus præcepit loqui ad petram? 2. quare eorum omni populo. 3. cur durò saxò potius, quam molliore terrâ; prolici aquam voluerit? Respond. q. 3. hic: ut ostenderet cæco illi populo, à miraculo beneficium venire. Did. Niss. Sabb. post Cineres.

Vade, & lavare septies in Jordane, & recipies sanitatem caro tua. 4. Reg. 5. 10. Abul. q. 6. hic: quòd miserit eum ad fluvium Jordanis potius, quam ad alium; fecit hoc: quia minus verisimile erat de aqua Jordanis, quòd sanare posset; quam de alia aqua: eò quòd erat turbida, & turbulenta, propter alluvionem. Id. ib.

Polyanti. Sacr. Tom. 1.

Laborantes in remigando. Marci 6. 48. Deus beneficia sua ita confert, ut ea alteri, quam ipsi, nemo adscribere possit. Discipulis apparuit Christus, ut tempestatem componeret, ubi imparem suam diligentiam viderunt. Theophyl. in c. 6. Jo. non statim ab initio periculi, sed in fervore, apparet Christus; ut; cum noverimus omnem nostram virtutem, & sapientiam; invenimusque quam infirmam; ad illum confugiamus solum, qui salvare potest, & non nobis ipsis adscribamus salutem. Id. ib.

Accepti panes. Jo. 6. 11. Ut aleret turbam, accepit Christus in manus panem: quia vult, ut intelligamus; omnia bona nostra ab illis descendere; poterat enim in manibus Discipulorum panes multiplicare. Did. Niss. Dom. 4. Quadr.

§. X.

Per Beneficia Divinitas Christi manifesta.

Et vultes renuntiate Joanni. Math. 11. 4. S. Cyrill. lib. 2. thes. c. 4. Christus miraculorum magnitudine simul & multitudine, ostendit se Messiam esse. Adde & beneficentiâ. Corn. à Lap. hic. Plenum sanè testimonium, quò Dominum propheta cognosceret. De ipso enim, & non de alio, fuerat prophetatum Pl. 145. *Dominus dat esciam esuriensibus, Dominus erigit elisos, Dominus solvit compeditos, Dominus illuminat cæcos, Dominus diligit justos, Dominus custodit advenas, orphanum & viduam suscipiet.* S. Ambros. in Luc. 7.

In ipso vita erat, & vita erat lux hominum -- ut testimonium perhiberet de lumine. Jo. 1. 4. 7. Orig. tr. 5. in Jo. quero: cur tandem, cum Joannes missus à Deo venerit ad testificandum, ut testificaretur de lumine, non etiam venerit, ut testificaretur de vita? Respond. Homo nullus, qui veniret, testificari poterat de vita, etiam nunc abscondita cum Christo in Deo, q. d. Salvator se abscondit, tantumque vult dignosci per beneficia. Baeza l. 1. c. 8. §. 12.

Ecce agnus Dei. Jo. 1. 29. Intuitus Joannes Jesum, id de illo ostendit, quod in Deo patentissimum est; & se undique prodit, scilicet ejus benignitatem, & dilectionem; *ecce Agnus Dei:* nam amor, & benignitas Dei; nequit non in oculos exilire, seque creaturarum obtutibus præsentare. Baeza l. 6. cap. 1. §. 2.

Humanitas, & benignitas apparuit Salvatoris. Tit. 3. 4. Quid, o Paule! apparuit? apparuitne Salvator? apparuit potius *benignitas, & humanitas.* S. Ambros. ep. 86. Hæc est Salvatoris pietas, ut interveniat salutem, ac non se prodât, aspectu; sentiat beneficiis, & non sentiat obtutibus. Amat suam personam latere, & sua publicari beneficia. Baeza l. 1. c. 8. §. 12.